



ת"פ 14442/08/21 - מדינת ישראל נגד רומן סורין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14442-08-21 מדינת ישראל נ' סורין

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה
המאשימה: מדינת ישראל
נגד

הנאשמים: רומן סורין

המאשימה (המבקשת), באמצעות עו"ד איתי פרוסט

הנאשם, באמצעות עו"ד דוד ונטורה

החלטה

בקשת התביעה למתן צו זמני להמשך החזקה בכסף מזומן שנתפס על הנאשם, וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, מתוך שאיפה לעתור לחילוטו בסוף ההליך, אם יורשע הנאשם בדינו בעבירות סמים.

הבקשה מתייחסת על לתשתית הראייתית וכן לעילת החילוט. הנאשם התנגד לבקש, מבלי לחלוק למעשה על התשתית הראייתית, ומיקד את טענותיו על ההצדקה בחילוט סכום כסף גבוה, הרבה מעבר לסכום העבירות, וטען כי הכספים שנתפסו אינם קשורים, בוודאי לא כולם, לעבירות הסמים בהן הוא מואשם.



כתב האישום מייחס לנאשם עבירות שונות, סחר בסמים (בשני אישומים שונים), ועבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

בשלב הדיוני הנוכחי, בית המשפט נדרש לבחון את ההצדקה להמשך תפיסת הרכוש עד לסיום ההליך הפלילי, כדי לאפשר את חילוטו אם יורשע בביצוע עבירה של עסקת סמים והכל לפי בסעיף 36א (ב) לפקודת הסמים.

על בית המשפט לקבוע קיומן של ראיות לכאורה "המצביעות על פוטנציאל חילוטו של הרכוש, בתום ההליך הפלילי". ביתר פירוט: "מן הבחינה הראייתית, לשם תפיסת רכוש, כמו גם לשם קביעתו של כל אמצעי מגביל אחר להבטחת מימוש החילוט, די בשלב הביניים, בדומה לדין בעניין מעצר נאשם עד תום ההליכים, בקיומן של ראיות לכאורה המצביעות על 'פוטנציאל חילוט', קרי על קיומו של סיכוי סביר שאם יורשעו הנאשמים, יביא הדבר לחילוט הרכוש שבמחלוקת" (בש"פ 3750/09 אל הואשלה נ' מדינת ישראל (2009)).

לאחר שעיינתי בבקשה, סעיף 5, המפרט את עיקרי התשתית הראייתית, ובהעדר טענה בעניין זה מצד ההגנה, אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית כנדרש בשלב זה של ההליך.

אם הנאשם יורשע בעבירות המיוחסות ניתן להכריז עליו "סוחר סמים" ולבקש חילוט הרכוש שנתפס עליו. זאת בהתבסס על החזקה שקבע המחוקק בסעיף 31 (6) לפקודת הסמים, לפיה:

"קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, **ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים**, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(א) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(ב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון".

לפי חזקה זו, מדובר ברכוש של הנאשם "שהושג בעבירה של עסקת סמים" ולכן הוא בר חילוט. כאשר מדובר בשלב קביעת "פוטנציאל חילוט" ניתן להתבסס על החזקה הנ"ל (בדומה לאותן חזקות סטטוטוריות בסעיף 21 לחוק המעצרים). על הנאשם לסתור את החזקה. הנאשם העלה שתי טענות עיקריות בניסיונו לסתור את החזקה: (א) הוא עובד ומשתכר וזהו מקור הכסף למרבית הסכום שנתפס עליו. (ב) סכום העבירות עומד על כעשירית מהסכום שנתפס, ומתוך הנחה של חילוט אינו עונש, לא תהיה הצדקה לחילוט מלוא הסכום.

צודק הסנגור כי מדובר בתפיסת רכוש לפני הוכרע דינו ובפגיעה בזכות הקניין של הנאשם. על בית המשפט לאזן בין



הפגיעה האמורה לבין תכלית התפיסה לאינטרס הציבורי במימוש סמכותו ללחלט חפץ שהוכתם בעבירה (בש"פ 342/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (2006)).

במקרה שבפניי, מדובר בסכום כסף לא מבוטל (כ- 25,000 ₪), אך לא כה גבוה ללא יחס כלשהו לעבירות, שהנאשם החזיק בו ברכבו ובארנקו, כשהוא מבצע, לכאורה, עבירות סמים שונות.

לאחר שעיינתי בתגובת הסנגור, לא השתכנעתי כי בשלב זה של ההליך יש בהסבריו לגבי הסכומים שנתפסו או בפער הנתען כי סכומי העבירות לבין הסכום שנתפס כדי להפריך את החזקה הקבועה בחוק.

הטענה שהנאשם משתכר גם מעבודות אחרות או שהסכום הרלוונטי לעבירות הסחר קטן מסכום התפיסה, אינם שיקולים מיוחדים שיכולת לסדוק את החזקה.

כמו כן, לנוכח כמויות הסמים, השילוב בין ההחזקה שלא לצריכה עצמית, עבירות הסחר, נסיבות ביצוע העבירה, לפיהן הנאשם מגיע ללקוחותיו ומוכר להם סמים בכמויות לא זניחות ובתמורה ממשית, ועל רקע העובדה שמדובר בתפיסה של סכום כסף במזומן, לא מצאתי כי קיימת חלופה מעשית והולמת לצו המבוקש. למעשה, משמדובר בתפיסת כסף מזומן, החלופות מצומצמות מלכתחילה. עוד לא מצאתי הצדקה כלשהי לחלוקת הסכום, על דרך המשך תפיסת חלק ממנו והשבת היתרה. המבקש אף לא טען לצרכי מחייה מידיים (שכן הסביר שהוא עובד ומשתכר, וזאת בתמיכה לטענותיו בעניין מקור הכסף החוקי).

אשר על כן, אני נעתר לבקשה, עושה שימוש בסמכותי לפי סעיף 36 לפקודת הסמים, ומורה על מתן צו להמשך החזקת הכספים עד תום ההליכים בתיק זה.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.